

Døren gik op, og Hr. From blev et Øjeblik staaende ved Siden af den med sænket Hoved som en angerfuld Synder. Da Jytte saae, at han ikke var i Visitdragt, forstod hun straks Sammenhængen. Han havde været paa Vej til Skovfesten ligesom Meta og truffet Vognen herfra. Trods hans Komediespil mente hun ogsaa at kunne se paa ham, at han følte sig skuffet over at træffe Fremmede hos hende.

Hun fortrød, at hun havde modtaget ham. Men Ulykken var nu engang sket, og for at Meta ikke skulde ane Uraad hilste hun endda paa ham med et Smil.

»Hr. Kunstmaler From — Fru Gaardbo.«

»Jeg nedlægger for Deres Naades Fødder,« begyndte han med Haanden paa Brystet.

Men Jytte afbrød ham.

»De vilde hilse paa min Mor. Hun er netop kørt bort. Værsgod og tag Plads!«

»*Grand merci!*«

Hr. From rullede en Stol hen til Bordet og satte sig lige overfor Damerne.

»Hvorledes befinder De Dem paa Bækkelund?« spurgte Jytte i Konversationstone.

»Ganske rædsomt! Lige til Daarekisten! Jeg er netop kommen for at anraabe Dem og Gehejmeraadinden om Barmhjertighed.«

»Hvad er der i Vejen?«